

บทที่ 5

บทสรุป และข้อเสนอแนะ

บทสรุป

การศึกษาเรื่อง “ทรรศนะต่อภาพโป๊เปลือยของดารานิตยสารที่มีผลต่อวัยรุ่นไทย” ในครั้งนี้มีกลุ่มตัวอย่าง คือ วัยรุ่น ดารา และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน จำนวน 52 คน จำแนกเป็นวัยรุ่นที่มีอายุ 12-17 ปี จำนวน 10 คน โดยแบ่งเป็นเพศชาย 5 คน เพศหญิง 5 คน และวัยรุ่นที่มีอายุ 18-22 ปี จำนวน 10 คน โดยแบ่งเป็นเพศชาย 5 คน เพศหญิง 5 คน และดารานิตยสาร จำนวน 12 คน โดยแบ่งเป็นเพศชาย 6 คน เพศหญิง 6 คน และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน จำนวน 20 คน โดยแบ่งเป็นฝ่ายกฎหมาย 2 คน เจ้าหน้าที่ตำรวจ 2 คน นักวิชาการด้านสื่อสารมวลชน 2 คน นักวิชาการด้านสังคมศาสตร์หรือผู้ทำงานด้านสังคม 2 คน ผู้ที่ทำงานทางด้านวัฒนธรรม 2 คน จิตแพทย์หรือผู้ทำงานด้านจิตวิทยา 2 คน บรรณารักษณ์ิตยสาร 2 คน สื่อมวลชน 2 คน นักวิจารณ์งานศิลปะหรือผู้ทำงานด้านศิลปะ 2 คน ช่างภาพ 2 คน

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาทรรศนะของวัยรุ่น ดารา และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อภาพโป๊เปลือยของดารานิตยสาร และทรรศนะของวัยรุ่นต่อดาราที่ถ่ายภาพโป๊เปลือยในนิตยสาร โดยใช้การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก โดยผู้วิจัยคัดเลือกภาพตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 36 ภาพ แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ ภาพดารานิตยสาร ภาพดารานิตยสาร และภาพคู่ดารานิตยสาร และในแต่ละกลุ่มแบ่งระดับความโป๊เปลือยตามลักษณะการสวมใส่เสื้อผ้า เป็น 4 ระดับ คือ ระดับที่ 1 (Demure) ระดับที่ 2 (Suggestive) ระดับที่ 3 (Partially-clad) ระดับที่ 4 (Nude)

จากการศึกษาเรื่อง “ ทรรศนะต่อภาพโป๊เปลือยของดารานิตยสารที่มีผลต่อวัยรุ่นไทย”

สามารถนำมาสรุปได้จากผลการศึกษาดังนี้

1. คำจำกัดความภาพลามกอนาจาร
 - 1.1 คำจำกัดความภาพลามกอนาจารในทรรศนะของวัยรุ่น
 - 1.2 คำจำกัดความภาพลามกอนาจารในทรรศนะของดารานิตยสาร
 - 1.3 คำจำกัดความภาพลามกอนาจารในทรรศนะของผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน
2. ทรรศนะของวัยรุ่นต่อภาพโป๊เปลือยของดารานิตยสาร
3. ทรรศนะของดารานิตยสารต่อภาพโป๊เปลือยของดารานิตยสาร
4. ทรรศนะของผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อภาพโป๊เปลือยของดารานิตยสาร
5. ทรรศนะของวัยรุ่นต่อดาราที่ถ่ายภาพโป๊เปลือยในนิตยสาร

คำจำกัดความภาพลามกอนาจารในทฤษฎีของวัยรุ่น ดารา และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน

ผลการศึกษาพบว่า คำจำกัดความภาพลามกอนาจารในทฤษฎีของวัยรุ่น ดารา และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ได้แก่ ฝ่ายกฎหมาย เจ้าหน้าที่ตำรวจ นักวิชาการด้านสื่อสารมวลชน นักวิชาการด้านสังคมศาสตร์หรือผู้ทำงานด้านสังคม ผู้ที่ทำงานด้านวัฒนธรรม จิตแพทย์หรือผู้ทำงานด้านจิตวิทยา บรรณารักษนิเทศสาร สื่อมวลชน นักวิจารณ์งานศิลปะหรือผู้ทำงานด้านศิลปะ ช่างภาพ สรุปได้ว่า ภาพลามกอนาจารคือ ภาพที่แสดงให้เห็นอวัยวะเพศ และห้วงมสตรี ภาพที่แสดงให้เห็นการร่วมเพศกันอย่างโจ่งแจ้ง ภาพโป๊เปลือยของเด็ก ภาพคนสมสู่กับสัตว์ ภาพผู้ใหญ่สมสู่กับเด็ก ภาพการร่วมเพศหมู่ รวมถึงภาพที่แสดงให้เห็นว่ากำลังร่วมเพศ ภาพที่ทำท่าทางเหมือนจะมีการร่วมเพศกัน ภาพที่แสดงอาการปฏิกิริยา สีหน้า ท่าทางที่ยั่วยุอารมณ์ ภาพที่ผู้แสดงแบบใส่ชุดชั้นใน กางเกงใน ชุดว่ายน้ำ หรือ ใส่เสื้อผ้าน้อยชิ้น ภาพที่สื่อไปในทางเพศเพียงอย่างเดียวไม่ว่าจะใส่เสื้อผ้าหรือไม่ก็ตาม ภาพที่มีลักษณะขัดต่อวัฒนธรรมไทยเกินกว่าที่คนส่วนใหญ่จะรับได้ ภาพที่ขาดการคำนึงถึงเรื่องกาลเทศะ ภาพการแต่งกายไม่เหมาะสมกับสถานที่ ภาพการแต่งกายที่ควรอยู่ในที่มิดชิดส่วนตัวแต่นำมาเผยแพร่สู่สาธารณะ ภาพที่เปิดเผยร่างกาย หรือเปลือยกายถ่ายคู่กับสิ่งเคารพในความเชื่อของคน ภาพที่ใช้ผู้แสดงแบบเป็นวัตถุทางเพศ ภาพที่ผู้ผลิตต้องการขายสินค้าโดยอาศัยการเปลือยของผู้แสดงแบบเป็นจุดขายสินค้า ภาพที่ต้องการเน้นรูปร่างสัดส่วน สรีระของผู้แสดงแบบมากกว่าเสื้อผ้าและเครื่องประดับที่สวมใส่ ภาพที่ขาดความงามทางศิลปะ ขาดการจัดแสง สี องค์ประกอบ และท่าทางของผู้แสดงแบบ

ทฤษฎีของวัยรุ่น ดารา และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อภาพโป๊เปลือยของดาราในนิตยสาร

ผลการศึกษาพบว่า ภาพโป๊เปลือยของดาราในนิตยสารที่วัยรุ่น ดารา และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน มีทฤษฎีว่าเป็นภาพลามกอนาจาร คือภาพที่อยู่ในระดับความโป๊เปลือยในการวิจัย ดังนี้

1. ภาพดารารายที่วัยรุ่น ดารา และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านมีทฤษฎีว่าเป็นภาพลามกอนาจาร

ภาพดารารายระดับที่ 2 (Suggestive) คือ ภาพดารารายสวมใส่เสื้อผ้าที่เปิดเผยให้เห็นร่างกายบางส่วน ได้แก่ สวมเสื้อปลดกระดุม สวมเสื้อที่บางจนสามารถมองเห็นสรีระสวมใส่กางเกงที่สั้นมาก ๆ โดยร่างกายส่วนบนบนสวมใส่เสื้ออยู่ รวมถึงสวมใส่เสื้อรัดรูป แบบเนื้อด้วย

ภาพดารารายระดับที่ 3 (Partially-clad) คือ ภาพดารารายสวมใส่กางเกงชั้นใน กางเกงว้ายน้ำ รวมถึงกางเกงขาสั้นมาก ๆ ที่มีลักษณะรัดรูปเพียงตัวเดียว

ภาพดารารายระดับที่ 4 (Nude) คือ ภาพดารารายเปลือยกายหมด ปิดบังแค่ อวัยวะเพศ หรือเปลือยกายหมดโดยไม่จำเป็นต้องเปลือยกายในลักษณะโจ่งแจ้ง แต่สามารถรับรู้ ได้ว่าเปลือยกายจนหมด รวมถึงเปลือยกายในส่วนล่าง ปิดบังแค่อวัยวะเพศด้วย

2. ภาพดาราหญิงที่วัยรุ่น ดารา และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน มีทรรศนะว่าเป็นภาพ ลามกอนาจาร

ภาพดาราหญิงระดับที่ 2 (Suggestive) คือ ภาพดาราหญิงสวมใส่เสื้อผ้าที่เปิดเผย ให้เห็นร่างกายบางส่วน ได้แก่ สวมเสื้อเผยให้เห็นร่องอก สวมเสื้อที่บางจนสามารถมองเห็น สรีระ สวมใส่กางเกงหรือกระโปรงที่สั้นมาก ๆ โดยร่างกายส่วนบนสวมใส่เสื้ออยู่ รวมถึงสวมใส่เสื้อ ฝักรัดรูป แนบเนื้อด้วย

ภาพดาราหญิงระดับที่ 3 (Partially-clad) คือ ภาพดาราหญิงสวมใส่ชุดชั้นใน ชุด ว้ายน้ำ รวมถึงสวมใส่ ชุดชั้นในชั้นล่าง เปลือยกายส่วนบน เปิดเผยให้เห็นหน้าอกบางส่วน แต่ปิด บังห้วนมเอาไว้

ภาพดาราหญิงระดับที่ 4 (Nude) คือ ภาพดาราหญิงเปลือยกายหมด ปิดบังแค่ อวัยวะเพศ และห้วนม หรือเปลือยกายหมดโดยไม่จำเป็นต้องเปลือยกายในลักษณะโจ่งแจ้ง แต่ สามารถรับรู้ได้ว่าเปลือยกายจนหมด รวมถึงเปลือยกายในส่วนล่าง ปิดบังแค่อวัยวะเพศด้วย

3. ภาพคู่ดาราที่วัยรุ่น ดารา และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน มีทรรศนะว่าเป็นภาพลามก อนาจาร

ภาพคู่ดารากระดับที่ 2 (Suggestive) คือ ภาพคู่ดาราที่ทั้งคู่หรือคนใดคนหนึ่งสวมใส่ เสื้อผ้าที่เปิดเผยให้เห็นร่างกายบางส่วน ได้แก่ ภาพดาราราย สวมเสื้อปลดกระดุม สวมเสื้อที่ บางจนสามารถมองเห็นสรีระ สวมใส่กางเกงที่สั้นมาก ๆ โดยร่างกายส่วนบนสวมใส่เสื้ออยู่ ภาพดาราหญิงสวมเสื้อเผยให้เห็นร่องอก สวมเสื้อที่บางจนสามารถมองเห็นสรีระ สวมใส่ กางเกงหรือกระโปรงที่สั้นมาก ๆ โดยร่างกายส่วนบนสวมใส่เสื้ออยู่ รวมถึงภาพคู่ดาราที่ทั้งคู่หรือ คนใดคนหนึ่งสวมใส่เสื้อฝักรัดรูป แนบเนื้อด้วย

ภาพคู่ดารากระดับที่ 3 (Partially-clad) คือ ภาพคู่ดาราที่ทั้งคู่หรือคนใดคนหนึ่งสวม ใส่ชุดชั้นในหรือชุดว้ายน้ำ ได้แก่ ภาพดารารายสวมใส่กางเกงชั้นใน กางเกงว้ายน้ำ รวมถึงกาง กเกงขาสั้นมาก ๆ ที่มีลักษณะรัดรูปเพียงตัวเดียว ภาพดาราหญิงสวมใส่ชุดชั้นใน ชุดว้ายน้ำ รวมถึง สวมใส่ ชุดชั้นในชั้นล่าง เปลือยกายส่วนบน เปิดเผยให้เห็นหน้าอกบางส่วน แต่ปิดบังห้วนมเอาไว้

ภาพคู่ดาราระดับที่ 4 (Nude) คือ ภาพคู่ดาราที่ทั้งคู่หรือคนใดคนหนึ่งเปลือยกายหมดได้แก่ ภาพดารารายปิดบังแค่อวัยวะเพศ ภาพดาราหญิงปิดบังแค่อวัยวะเพศและหัวนม หรือ ภาพคู่ดาราที่ทั้งคู่หรือคนใดคนหนึ่งเปลือยกายหมดโดยไม่จำเป็นต้องเปลือยกายในลักษณะโจ่งแจ้ง แต่สามารถรับรู้ได้ว่าเปลือยกายจนหมด รวมถึงภาพคู่ดาราที่ทั้งคู่หรือคนใดคนหนึ่งเปลือยกายในส่วนล่าง ปิดบังแค่อวัยวะเพศด้วย

ทรรศนะของวัยรุ่นต่อดาราที่ถ่ายภาพเปลือยในนิตยสาร

ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นมีทรรศนะต่อดาราที่ถ่ายภาพเปลือยในนิตยสารดังนี้คือ

1. ดาราที่ถ่ายภาพเปลือยในนิตยสารต้องการสร้างกระแสให้ตัวเองดัง
2. การถ่ายภาพเปลือยของดารานิตยสารเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะกับสังคมไทย
3. ดาราที่ถ่ายภาพเปลือยในนิตยสารเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีแก่วัยรุ่น
4. การถ่ายภาพเปลือยของดารานิตยสารเป็นปัญหาหนึ่งที่ต้องรีบแก้ไข
5. การถ่ายภาพเปลือยของดารานิตยสารเป็นเรื่องปกติในสังคมไทยปัจจุบัน
6. การถ่ายภาพเปลือยของดารานิตยสารเป็นสิทธิส่วนบุคคล
7. การถ่ายภาพเปลือยของดารานิตยสาร เป็นงานศิลปะรูปแบบหนึ่ง
8. การถ่ายภาพเปลือยของดารานิตยสารไม่มีผลเสียอะไร

ผลการศึกษาพบว่า วัยรุ่นมีทรรศนะต่อดาราที่ชื่นชอบถ่ายภาพเปลือยดังนี้คือ

1. ชอบดาราคณนั้นน้อยลง
2. ยังคงชื่นชอบดาราคณนั้นเหมือนเดิม

ผลการศึกษาพบว่าทรรศนะของวัยรุ่นในการถ่ายภาพเปลือยของตนเองในระดับที่ตนสามารถถ่ายได้ดังนี้คือ

1. ระดับภาพเปลือยของตนเองที่วัยรุ่นชายสามารถถ่ายได้

ระดับที่ 1 (Demure) คือ วัยรุ่นชายสวมใส่เสื้อผ้าทั่วไปที่สวมใส่ในชีวิตประจำวัน เผยให้เห็นส่วนของร่างกายตามปกติ ซึ่งมักจะเปิดเผยกันทั่วไป ถ่ายภาพได้

ระดับที่ 2 (Suggestive) คือ วัยรุ่นชายสวมใส่เสื้อผ้าที่เปิดเผยให้เห็นร่างกายบางส่วน ได้แก่ สวมเสื้อปลดกระดุม สวมเสื้อผ้าที่บางจนสามารถมองเห็นสรีระ สวมใส่กางเกงที่สั้นมาก ๆ โดยร่างกายส่วนบนสวมใส่เสื้ออยู่ รวมถึงสวมใส่เสื้อผ้ารัดรูป แนบเนื้อด้วยถ่ายภาพได้

ระดับที่ 3 (Partially-clad) คือ วัยรุ่นสวมใส่กางเกงชั้นใน กางเกงว่ายน้ำ รวมถึงกางเกงขาสั้นมาก ๆ ที่มีลักษณะรัดรูปเพียงตัวเดียวถ่ายภาพได้

2. ระดับภาพโป๊เปลือยของตนเองที่วัยรุ่นหญิงสามารถถ่ายได้

ระดับที่ 1 (Demure) คือ วัยรุ่นหญิงสวมใส่เสื้อผ้าทั่วไปที่สวมใส่ในชีวิตประจำวัน เผยให้เห็นส่วนของร่างกายตามปกติ ซึ่งมักจะเปิดเผยกันทั่วไป แต่ไม่เห็นร่องรอยถ่ายภาพได้

ระดับที่ 2 (Suggestive) คือ วัยรุ่นหญิงสวมใส่เสื้อผ้าที่เปิดเผยให้เห็นร่างกายบางส่วน ได้แก่ สวมเสื้อเผยให้เห็นร่องอก สวมเสื้อผ้าที่บางจนสามารถมองเห็นสรีระ สวมใส่กางเกงหรือกระโปรงที่สั้นมาก ๆ โดยร่างกายส่วนบนสวมใส่เสื้ออยู่ รวมถึงสวมใส่เสื้อผ้ารัดรูป แนบเนื้อด้วยถ่ายภาพได้

ระดับที่ 3 (Partially-clad) คือ วัยรุ่นหญิงสวมใส่ชุดชั้นใน ชุดว่ายน้ำ รวมถึงสวมใส่ชุดชั้นในชั้นล่าง เปลือยกายส่วนบน เปิดเผยให้เห็นหน้าอกบางส่วน แต่ปิดบังหัวนมเอาไว้ ถ่ายภาพได้

ผลการศึกษาพบว่าทัศนคติของวัยรุ่นกับเหตุผลในการที่จะถ่ายภาพโป๊เปลือยของตนเองในระดับที่ 4 (Nude) ดังนี้คือ

ทัศนคติของวัยรุ่นชายกับเหตุผลในการที่จะถ่ายภาพโป๊เปลือยของตนเองในระดับที่ 4 (Nude) คือ วัยรุ่นชายเปลือยกายหมด ปิดบังแค่อวัยวะเพศ หรือเปลือยกายหมดโดยไม่จำเป็นต้องเปลือยกายในลักษณะโจ่งแจ้ง แต่สามารถรับรู้ได้ว่าเปลือยกายจนหมด รวมถึงเปลือยกายในส่วนล่าง ปิดบังแค่อวัยวะเพศด้วยถ่ายภาพได้นั้น มีเหตุผลดังนี้

1. ถ่ายเก็บไว้ดูเอง
2. ถ่ายไว้ให้แฟน
3. เป็นเรื่องที่ทันสมัย คนยุคใหม่ถ่ายได้

ทัศนคติของวัยรุ่นหญิงกับเหตุผลในการที่จะถ่ายภาพโป๊เปลือยของตนเองในระดับที่ 4 (Nude) คือ วัยรุ่นหญิงเปลือยกายหมด ปิดบังแค่อวัยวะเพศและหัวนม หรือเปลือยกายหมดโดยไม่จำเป็นต้องเปลือยกายในลักษณะโจ่งแจ้ง แต่สามารถรับรู้ได้ว่าเปลือยกายจนหมด รวมถึงเปลือยกายในส่วนล่าง ปิดบังแค่อวัยวะเพศด้วย ถ่ายภาพได้นั้น มีเหตุผลดังนี้

1. ถ่ายเก็บไว้ดูเอง
2. ถ่ายไว้ให้แฟน
3. เป็นเรื่องที่ทันสมัย คนยุคใหม่ถ่ายได้

อภิปรายผลการศึกษา

จากผลการศึกษาเรื่อง ทรรศนะต่อภาพโปสเตอร์ของดารานิตยสารที่มีผลต่อวัยรุ่นไทย จะเห็นได้ว่า ทรรศนะต่อภาพลามกอนาจารโดยรวมของวัยรุ่น ดารา และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน คือ ภาพแสดงให้เห็นอวัยวะเพศ ภาพแสดงให้เห็นห้วงนมสตรี และภาพแสดงให้เห็นการร่วมเพศกันอย่างโจ่งแจ้ง ซึ่งภาพลักษณะดังกล่าว เป็นภาพลามกอนาจารตามกฎหมาย นอกจากนี้ ภาพลามกอนาจารในทรรศนะของวัยรุ่น ดารา และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ยังรวมถึงภาพที่มีลักษณะการยั่วยวนให้เกิดความรู้สึกทางเพศ โดยใส่เสื้อผ้าหรือไม้กั้นตาม ภาพที่ใช้ผู้แสดงแบบเป็นวัตถุทางเพศ ภาพที่มีลักษณะขัดกับวัฒนธรรมไทย ภาพที่ขาดการคำนึงถึงเรื่องกาลเทศะ และองค์ประกอบทางศิลปะ การแสดงทรรศนะของวัยรุ่น ดารา และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเกี่ยวกับภาพลามกอนาจารนั้นยังขึ้นอยู่กับ บทบาท หน้าตา และสถานภาพทางสังคมของกลุ่มตัวอย่างด้วย โดยวัยรุ่นมีทรรศนะจากการมองถึงลักษณะการแต่งกายของดาราคือหลัก ดารามีทรรศนะโดยมองในแง่ของเจตนาของผู้นำเสนอ หากตั้งใจนำเสนอภาพในทางยั่วยุอารมณ์ทางเพศเพียงอย่างเดียวถือว่าเป็นภาพลามกอนาจาร ส่วนฝ่ายกฎหมายและเจ้าหน้าที่ตำรวจมีทรรศนะโดยยึดจากกฎหมายเป็นหลักในขั้นต้น แล้วใช้ดุลพินิจประกอบการพิจารณาว่าภาพนั้นเป็นภาพลามกอนาจารหรือไม่ นักวิชาการด้านสื่อสารมวลชนมีทรรศนะโดยมองในเรื่องของกาลเทศะในการพิจารณาภาพลามกอนาจาร นักวิชาการด้านสังคมศาสตร์ หรือผู้ที่ทำงานด้านสังคมมีทรรศนะโดยยึดตามกฎหมายเป็นพื้นฐานแล้วพิจารณาบุคคลในภาพและเรื่องกาลเทศะ ผู้ที่ทำงานด้านวัฒนธรรม มีทรรศนะโดยมองจากมิติในแง่ทางวัฒนธรรม และคำนึงถึงเรื่องกาลเทศะในการพิจารณาภาพลามกอนาจาร จิตแพทย์หรือผู้ที่ทำงานด้านจิตวิทยา มีทรรศนะโดยใช้หลักทางการแพทย์ในการพิจารณาภาพลามกอนาจาร หากภาพใดมีลักษณะกระตุ้นความรู้สึกทางเพศ ถือว่าภาพนั้นเป็นภาพลามกอนาจาร บรรณาธิการนิตยสารมีทรรศนะโดยมองถึงลักษณะการเผยแพร่และพิจารณาถึงองค์ประกอบทางศิลปะ สื่อมวลชนมีทรรศนะโดยมองถึงเจตนาการนำเสนอของผู้ผลิตเป็นหลัก นักวิจารณ์งานศิลปะหรือผู้ที่ทำงานด้านศิลปะมีทรรศนะโดยมองถึงเจตนาผู้ผลิตควบคู่กับองค์ประกอบทางศิลปะหากผู้ผลิตใช้ผู้แสดงแบบเป็นวัตถุทางเพศถือว่าเป็นภาพลามกอนาจาร ช่างภาพมีทรรศนะมองถึงแนวความคิดของงานและองค์ประกอบทางศิลปะเป็นหลัก จะเห็นได้ว่าภาพลามกอนาจารในทรรศนะของวัยรุ่น ดารา และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านนั้นมีการให้ความหมายภาพลามกอนาจารมากกว่าภาพลามกอนาจารตามกฎหมายที่ภาพต้องแสดงให้เห็นอวัยวะเพศ ห้วงนมสตรี หรือแสดงให้เห็นการร่วมเพศกันอย่างโจ่งแจ้ง

ภาพโปสเตอร์ของดารานิตยสารหากมองเพียงในแง่ของกฎหมาย ภาพเหล่านั้นเป็นภาพที่สามารถเผยแพร่ และจำหน่ายได้อย่าง ถูกต้องตามกฎหมาย การวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็น

ถึงทรรศนะของวัยรุ่น ดารา และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อภาพโป๊เปลือยของดาราในนิตยสาร ว่าภาพเหล่านั้นเป็นภาพลามกอนาจารในทรรศนะของกลุ่มตัวอย่างหรือไม่ ภาพโป๊เปลือยของดาราในนิตยสารในการวิจัยนี้ มีเกณฑ์การแบ่งภาพออกเป็น 3 กลุ่ม คือ ภาพดาราราย ภาพดาราหญิง ภาพคู่ดารา และในแต่ละกลุ่มจะแบ่งระดับภาพโป๊เปลือยตามลักษณะการสวมใส่เสื้อผ้าเป็น 4 ระดับ คือ ระดับที่ 1 (demure) ระดับที่ 2 (Suggestive) ระดับที่ 3 (Partially-clad) ระดับที่ 4 (Nude) ซึ่งภาพในการวิจัยทั้ง 4 ระดับนี้ไม่เป็นภาพลามกอนาจารตามกฎหมาย จากผลการวิจัยนี้ ภาพโป๊เปลือยของดาราในนิตยสาร ระดับที่ 1 (demure) ซึ่งได้แก่ ภาพดาราราย ระดับที่ 1 (Demure) คือ ภาพดารารายสวมใส่เสื้อผ้าทั่วไปที่สวมใส่ในชีวิตประจำวัน เผยให้เห็นส่วนของร่างกายตามปกติ ซึ่งมักจะเปิดเผยกันทั่วไป ภาพดาราหญิง ระดับที่ 1 (Demure) คือ ภาพดาราหญิงสวมใส่เสื้อผ้าทั่วไปที่สวมใส่ในชีวิตประจำวัน เผยให้เห็นส่วนของร่างกายตามปกติ ซึ่งมักจะเปิดเผยกันทั่วไป แต่ไม่เห็นร่องอก ภาพคู่ดารา ระดับที่ 1 (Demure) คือ ภาพคู่ดาราที่ทั้งคู่สวมใส่เสื้อผ้าทั่วไปที่สวมใส่ในชีวิตประจำวัน เผยให้เห็นส่วนของร่างกายตามปกติ ซึ่งมักจะเปิดเผยกันทั่วไป สำหรับภาพดาราหญิงไม่เห็นร่องอก ซึ่งวัยรุ่น ดารา และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน มีทรรศนะว่าภาพโป๊เปลือยของดาราในนิตยสาร ระดับที่ 1 (demure) ซึ่งได้แก่ ภาพดาราราย ระดับที่ 1 (Demure) ภาพดาราหญิง ระดับที่ 1 (Demure) และภาพคู่ดารา ระดับที่ 1 (Demure) ไม่ได้เป็นภาพลามกอนาจาร ส่วนภาพโป๊เปลือยของดาราในนิตยสารระดับที่ 2 (Suggestive) ซึ่งได้แก่ ภาพดาราราย ระดับที่ 2 (Suggestive) คือ ภาพดารารายสวมใส่เสื้อผ้าที่เปิดเผยให้เห็นร่างกายบางส่วน ได้แก่ สวมเสื้อปลดกระดุม สวมเสื้อผ้าที่บางจนสามารถมองเห็นสรีระ สวมใส่กางเกงที่สั้นมาก ๆ โดยร่างกายส่วนบนสวมใส่เสื้ออยู่ รวมถึงสวมใส่เสื้อผ้ารัดรูป แนบเนื้อด้วย ภาพดาราหญิงระดับที่ 2 (Suggestive) คือ ภาพดาราหญิงสวมใส่เสื้อผ้าที่เปิดเผยให้เห็นร่างกายบางส่วน ได้แก่ สวมเสื้อเผยให้เห็นร่องอก สวมเสื้อผ้าที่บางจนสามารถมองเห็นสรีระ สวมใส่กางเกงหรือกระโปรงที่สั้นมาก ๆ โดยร่างกายส่วนบนสวมใส่เสื้ออยู่ รวมถึงสวมใส่เสื้อผ้ารัดรูป แนบเนื้อด้วย ภาพคู่ดารา ระดับที่ 2 (Suggestive) คือ ภาพคู่ดาราที่ทั้งคู่หรือคนใดคนหนึ่งสวมใส่เสื้อผ้าที่เปิดเผยให้เห็นร่างกายบางส่วน ได้แก่ ภาพดาราราย สวมเสื้อปลดกระดุม สวมเสื้อผ้าที่บางจนสามารถมองเห็นสรีระ สวมใส่กางเกงที่สั้นมาก ๆ โดยร่างกายส่วนบนสวมใส่เสื้ออยู่ ภาพดาราหญิงสวมเสื้อเผยให้เห็นร่องอก สวมเสื้อผ้าที่บางจนสามารถมองเห็นสรีระ สวมใส่กางเกงหรือกระโปรงที่สั้นมาก ๆ โดยร่างกายส่วนบนสวมใส่เสื้ออยู่ รวมถึงภาพคู่ดาราที่ทั้งคู่หรือคนใดคนหนึ่งสวมใส่เสื้อผ้ารัดรูป แนบเนื้อด้วย ภาพโป๊เปลือยของดาราในนิตยสาร ระดับที่ 3 (Partially-clad) ซึ่งได้แก่ ภาพดาราราย ระดับที่ 3 (Partially-clad) คือ ภาพดารารายสวมใส่กางเกงชั้นใน กางเกงว่ายน้ำ รวมถึงกางเกงขาสั้นมาก ๆ ที่มีลักษณะรัดรูปเพียงตัวเดียว ภาพดาราหญิง ระดับที่ 3 (Partially-clad) คือ ภาพดารา

หญิงสวมใส่ชุดชั้นใน ชุดว่ายน้ำ รวมถึงสวมใส่ ชุดชั้นในชั้นล่าง เปลือยกายส่วนบน เปิดเผยให้เห็นหน้าอกบางส่วน แต่ปิดบังหัวนมเอาไว้ ภาพคู่ดารา ระดับที่ 3 (Partially-clad) คือ ภาพคู่ดาราที่ทั้งคู่หรือคนใดคนหนึ่งสวมใส่ชุดชั้นในหรือชุดว่ายน้ำ ได้แก่ ภาพดาราสาวสวมใส่กางเกงชั้นใน กางเกงว่ายน้ำ รวมถึงกางเกงขาสั้นมาก ๆ ที่มีลักษณะรัดรูปเพียงตัวเดียว ภาพดาราสวมใส่ชุดชั้นใน ชุดว่ายน้ำ รวมถึงสวมใส่ ชุดชั้นในชั้นล่าง เปลือยกายส่วนบน เปิดเผยให้เห็นหน้าอกบางส่วน แต่ปิดบังหัวนมเอาไว้ ภาพโป๊เปลือยของดาราในนิตยสาร ระดับที่ 4 (Nude) ซึ่งได้แก่ ภาพดาราสาว ระดับที่ 4 (Nude) คือ ภาพดาราสาวเปลือยกายหมด ปิดบังแค่อวัยวะเพศ หรือเปลือยกายหมดโดยไม่จำเป็นต้องเปลือยกายในลักษณะโจ่งแจ้ง แต่สามารถรับรู้ได้ว่าเปลือยกายจนหมด รวมถึงเปลือยกายในส่วนล่าง ปิดบังแค่อวัยวะเพศด้วย ภาพดาราสวม ระดับที่ 4 (Nude) คือ ภาพดาราสวมเปลือยกายหมด ปิดบังแค่อวัยวะเพศ และหัวนม หรือเปลือยกายหมดโดยไม่จำเป็นต้องเปลือยกายในลักษณะโจ่งแจ้ง แต่สามารถรับรู้ได้ว่าเปลือยกายจนหมด รวมถึงเปลือยกายในส่วนล่าง ปิดบังแค่อวัยวะเพศด้วย ภาพคู่ดารา ระดับที่ 4 (Nude) คือ ภาพคู่ดาราที่ทั้งคู่หรือคนใดคนหนึ่งเปลือยกายหมด ได้แก่ ภาพดาราสาวปิดบังแค่อวัยวะเพศ ภาพดาราสวมปิดบังแค่อวัยวะเพศและหัวนม หรือภาพคู่ดาราที่ทั้งคู่หรือคนใดคนหนึ่งเปลือยกายหมดโดยไม่จำเป็นต้องเปลือยกายในลักษณะโจ่งแจ้ง แต่สามารถรับรู้ได้ว่าเปลือยกายจนหมด รวมถึงภาพคู่ดาราที่ทั้งคู่หรือคนใดคนหนึ่งเปลือยกายในส่วนล่าง ปิดบังแค่อวัยวะเพศด้วย ซึ่งวัยรุ่น ดารา และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน มีทรรศนะว่าภาพโป๊เปลือยของดาราในนิตยสาร ระดับที่ 2 (Suggestive) ซึ่งได้แก่ ภาพดาราสาว ระดับที่ 2 (Suggestive) ภาพดาราสวม ระดับที่ 2 (Suggestive) ภาพคู่ดารา ระดับที่ 2 (Suggestive)) เป็นภาพลามกอนาจาร วัยรุ่น ดารา และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน มีทรรศนะว่า ภาพโป๊เปลือยของดาราในนิตยสาร ระดับที่ 3 (Partially-clad) ซึ่งได้แก่ ภาพดาราสาว ระดับที่ 3 (Partially-clad) ภาพดาราสวม ระดับที่ 3 (Partially-clad) ภาพคู่ดาราระดับที่ 3 (Partially-clad) เป็นภาพลามกอนาจาร วัยรุ่น ดารา และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน มีทรรศนะว่าภาพโป๊เปลือยของดาราในนิตยสาร ระดับที่ 4 (Nude) ซึ่งได้แก่ ภาพดาราสาวระดับที่ 4 (Nude) ภาพดาราสวมระดับที่ 4 (Nude) ภาพคู่ดารา ระดับที่ 4 (Nude) เป็นภาพลามกอนาจาร ดังนั้นจากการวิจัยนี้ วัยรุ่น ดารา และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านมีทรรศนะว่า ภาพโป๊เปลือยของดาราในนิตยสาร ระดับที่ 1 (Demure) ไม่เป็นภาพลามกอนาจาร แต่ภาพโป๊เปลือยของดาราในนิตยสาร ระดับที่ 2 (Suggestive) ระดับที่ 3 (Partially-clad) และระดับที่ 4 (Nude) เป็นภาพลามกอนาจาร ซึ่งการแสดงทรรศนะของวัยรุ่น ดารา และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านในการวิจัยในครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า ภาพโป๊เปลือยของดาราในนิตยสารที่เผยแพร่และจำหน่ายอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ภาพเหล่านั้นไม่ได้เป็นภาพลามกอนาจารตามกฎหมาย แต่กลับเป็นภาพลามกอนาจารตามทรรศนะของวัยรุ่น ดารา และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ถึงแม้ทรรศนะต่อภาพโป๊เปลือยของ

ดาราในนิตยสารของกลุ่มตัวอย่างจะมีแตกต่างกันตามบทบาท หน้าทีและสถานภาพทางสังคม แต่ผลสรุปของการแสดงทรรศนะของวัยรุ่น ดารา และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ต่อภาพโป๊เปลือยของดาราในนิตยสารยังคงเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

อย่างไรก็ตาม อย่างที่กล่าวไว้แล้วนั้นว่า การแสดงทรรศนะของกลุ่มตัวอย่างมีความแตกต่างกันตามบทบาท หน้าที และสถานะทางสังคม ดังนั้นจากผลการวิจัยนี้ จึงมีผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน 2 กลุ่ม จาก 10 กลุ่ม คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจและช่างภาพ มีทรรศนะว่า ภาพโป๊เปลือยของดาราในนิตยสารทั้ง 4 ระดับ ซึ่งได้แก่ ระดับที่ 1 (Demure) ระดับที่ 2 (Suggestive) ระดับที่ 3 (Partially-clad) และระดับที่ 4 (Nude) ไม่เป็นภาพลามกอนาจารโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจยึดหลักกฎหมายเป็นหลักในการวิเคราะห์ภาพโป๊เปลือยของดาราในนิตยสารทั้ง 4 ระดับ ภาพตัวอย่างในการวิจัยไม่มีภาพใดแสดงให้เห็นอวัยวะเพศ และหัวนมสตรี หรือ ภาพที่แสดงให้เห็นการร่วมเพศอย่างโจ่งแจ้ง ดังนั้นจึงไม่มีภาพใดในการวิจัยเป็นภาพลามกอนาจาร ส่วน ช่างภาพนั้น มีความคุ้นเคยกับภาพโป๊เปลือยของดาราจากประสบการณ์โดยตรงในอาชีพอยู่แล้ว จึงเห็นภาพทั้ง 4 ระดับในการวิจัยว่าไม่เป็นภาพลามกอนาจาร ช่างภาพแสดงทรรศนะว่าภาพลามกอนาจารจะพิจารณาจากเจตนาของผู้ผลิต ดาราผู้แสดงแบบ แนวความคิดของงาน และองค์ประกอบทางด้านศิลปะควบคู่กันไปด้วย

ในการวิจัยครั้งนี้ วัยรุ่นมีทรรศนะต่อดาราที่ถ่ายภาพโป๊เปลือยแตกต่างกัน วัยรุ่นส่วนหนึ่งมีทรรศนะว่า การถ่ายภาพโป๊เปลือยของดาราในนิตยสารเป็นเรื่องปกติในสังคมไทยปัจจุบัน การถ่ายภาพโป๊เปลือยของดาราในนิตยสารเป็นสิทธิส่วนบุคคล ไม่มีผลเสียอะไรและเป็นงานศิลปะรูปแบบหนึ่ง แต่วัยรุ่นอีกส่วนหนึ่งมีทรรศนะว่าการถ่ายภาพโป๊เปลือยของดาราในนิตยสารเป็นปัญหาหนึ่งที่ต้องรีบแก้ไข เพราะไม่เหมาะกับสังคมไทยและเป็นแบบอย่างที่ไม่ดีแก่วัยรุ่น ดาราที่ถ่ายภาพโป๊เปลือยในนิตยสารต้องการสร้างกระแสให้ตัวเองดัง แต่อย่างไรก็ตาม วัยรุ่นในการวิจัยในครั้งนี้มีดาราดั้งแบบที่พวกเขาชื่นชอบและพวกเขาตั้งใจเลียนแบบพฤติกรรมของดารานั่นในแง่ใดแง่หนึ่ง โดยวัยรุ่นจะเลียนแบบทรงผมและการแต่งกายตามดาราที่พวกเขาชื่นชอบ นอกจากนี้วัยรุ่นจะคอยติดตามข่าวสารของดาราดั้งแบบของพวกเขาอยู่เสมอ พวกเขาจะสนใจในทุก ๆ เรื่องของดาราดั้งแบบ ทั้งด้านการแสดง ชีวิตครอบครัว งานอดิเรก ฯลฯ จากการวิจัยนี้ เมื่อดาราดั้งแบบของวัยรุ่นถ่ายภาพโป๊เปลือยในนิตยสาร วัยรุ่นส่วนหนึ่งชื่นชอบดาราดั้งแบบคนนั้นน้อยลง อีกส่วนหนึ่งยังคงชื่นชอบดาราดั้งแบบคนนั้นเหมือนเดิม จะเห็นได้ว่าการถ่ายภาพโป๊เปลือยของดาราดั้งแบบของวัยรุ่นไม่ได้ทำให้วัยรุ่นชื่นชอบดาราดั้งแบบมากขึ้น และไม่ได้ทำให้วัยรุ่นเลิกชื่นชอบดาราดั้งแบบของพวกเขา วัยรุ่นยังคงติดตามผลงานและเลียนแบบดาราดั้งแบบที่พวกเขาชื่นชอบเหมือนเดิม

จากการวิจัยนี้ วัยรุ่นสามารถถ่ายภาพโป๊เปลือยของตนเองได้ โดยวัยรุ่นชายสามารถถ่ายภาพโป๊เปลือยของตนเองได้ ในระดับที่ 1 (Demure) คือ วัยรุ่นชายสวมใส่เสื้อผ้าทั่วไปที่สวมใส่ในชีวิตประจำวัน เผยให้เห็นส่วนของร่างกายตามปกติ ซึ่งมักจะเปิดเผยกันทั่วไป ถ่ายภาพได้ ระดับที่ 2 (Suggestive) คือ วัยรุ่นชายสวมใส่เสื้อผ้าที่เปิดเผยให้เห็นร่างกายบางส่วน ได้แก่ สวมเสื้อปลดกระดุม สวมเสื้อผ้าที่บางจนสามารถมองเห็นสรีระ สวมใส่กางเกงที่สั้นมาก ๆ โดยร่างกายส่วนบนสวมใส่เสื้ออยู่ รวมถึงสวมใส่เสื้อผ้ารัดรูป แนบเนื้อด้วยถ่ายภาพได้ ระดับที่ 3 (Partially-clad) คือ วัยรุ่นสวมใส่กางเกงชั้นใน กางเกงว้ายน้ำ รวมถึงกางเกงขาสั้นมาก ๆ ที่มีลักษณะรัดรูป เพียงตัวเดียวถ่ายภาพได้ วัยรุ่นหญิงสามารถถ่ายภาพโป๊เปลือยของตนเองได้ในระดับที่ 1 (Demure) คือ วัยรุ่นหญิงสวมใส่เสื้อผ้าทั่วไปที่สวมใส่ในชีวิตประจำวัน เผยให้เห็นส่วนของร่างกายตามปกติ ซึ่งมักจะเปิดเผยกันทั่วไป แต่ไม่เห็นร่องอกถ่ายภาพได้ ระดับที่ 2 (Suggestive) คือ วัยรุ่นหญิงสวมใส่เสื้อผ้าที่เปิดเผยให้เห็นร่างกายบางส่วน ได้แก่ สวมเสื้อเผยให้เห็นร่องอก สวมเสื้อผ้าที่บางจนสามารถมองเห็นสรีระ สวมใส่กางเกงหรือกระโปรงที่สั้นมาก ๆ โดยร่างกายส่วนบนสวมใส่เสื้ออยู่ รวมถึงสวมใส่เสื้อผ้ารัดรูป แนบเนื้อด้วยถ่ายภาพได้ ภาพระดับที่ 3 (Partially-clad) คือ วัยรุ่นหญิงสวมใส่ชุดชั้นใน ชุดว้ายน้ำ รวมถึงสวมใส่ชุดชั้นในชั้นล่าง เปลือยกายส่วนบน เปิดเผยให้เห็นหน้าอกบางส่วน แต่ปิดบังหัวนมเอาไว้ ถ่ายภาพได้ จะเห็นได้ว่าวัยรุ่นสามารถถ่ายภาพโป๊เปลือยของตนเองได้ในระดับที่ 1 (Demure) ระดับที่ 2 (Suggestive) และระดับที่ 3 (Partially-clad) แต่วัยรุ่นไม่สามารถจะถ่ายภาพโป๊เปลือยของตนเองในระดับที่ 4 (Nude) ได้ คือ วัยรุ่นชายเปลือยกายหมด ปิดบังแค่อวัยวะเพศ หรือเปลือยกายหมดโดยไม่จำเป็นต้องเปลือยกายในลักษณะโจ่งแจ้ง แต่สามารถรับรู้ได้ว่าเปลือยกายจนหมด รวมถึงเปลือยกายในส่วนล่าง ปิดบังแค่อวัยวะเพศด้วยถ่ายภาพได้ และวัยรุ่นหญิงเปลือยกายหมด ปิดบังแค่อวัยวะเพศและหัวนม หรือเปลือยกายหมดโดยไม่จำเป็นต้องเปลือยกายในลักษณะโจ่งแจ้ง แต่สามารถรับรู้ได้ว่าเปลือยกายจนหมด รวมถึงเปลือยกายในส่วนล่าง ปิดบังแค่อวัยวะเพศด้วย ถ่ายภาพได้ วัยรุ่นให้ทรรศนะว่า หากตนจะถ่ายภาพโป๊เปลือยของตนเองในระดับที่ 4 (Nude) ด้วยเหตุผลว่าเป็นเรื่องที่ทันสมัย คนยุคใหม่ถ่ายภาพโป๊เปลือยของตนเองได้ วัยรุ่นถ่ายภาพโป๊เปลือยของตนเองเพื่อเก็บไว้ดูเอง และถ่ายภาพโป๊เปลือยของตนเองไว้ให้แฟน จากการวิจัยนี้มีการแบ่งระดับความโป๊เปลือยไว้ 4 ระดับ คือ ระดับที่ 1 (Demure) ระดับที่ 2 (Suggestive) ระดับที่ 3 (Partially-clad) และระดับที่ 4 (Nude) ดาราสามารถถ่ายภาพโป๊เปลือยทั้ง 4 ระดับได้ แต่วัยรุ่นแสดงทรรศนะว่าพวกเขาสามารถถ่ายได้เพียง 3 ระดับคือระดับที่ 1 (Demure) ระดับที่ 2 (Suggestive) ระดับที่ 3 (Partially-clad) วัยรุ่นไม่สามารถถ่ายภาพโป๊เปลือยของตนเองในระดับที่ 4 (Nude) ได้

ปัจจุบัน มีวัยรุ่นบางกลุ่มนิยมแสดงโชว์ลามกอนาจารทางอินเทอร์เน็ต โดยใช้โปรแกรมต่าง ๆ ที่สามารถแสดงให้ผู้อื่นเห็นทั้งรูปภาพ ภาพเคลื่อนไหว และเสียง โดยการโชว์ลามกอนาจารนี้สามารถแสดงให้เห็นแบบเป็นส่วนตัวกันสองคน ระหว่างคู่สนทนาหรือคู่แชท หรือแสดงให้ผู้เข้ามาสนทนาทั้งห้องได้เห็นการโชว์ลามกอนาจารได้พร้อม ๆ กัน โดยการเปิดเผยอวัยวะเพศ หัวนม และแสดงการร่วมเพศกันอย่างโจ่งแจ้ง การกระทำดังกล่าวนี้เป็นสิ่งผิดกฎหมาย เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถจับกุมผู้กระทำผิดได้ ภาพลามกอนาจารตามกฎหมายในนิตยสารนั้นก็เช่นเดียวกัน หากผู้ใดเผยแพร่และจำหน่ายมีความผิดตามกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการโชว์ลามกอนาจารตามกฎหมาย ในรูปแบบของนิตยสาร หรือการโชว์ลามกอนาจารทางอินเทอร์เน็ตเป็นสิ่งที่วัยรุ่นสามารถรับรู้และเข้าใจได้ว่าเป็นความผิดตามกฎหมายอย่างแน่นอน แต่ภาพโป๊เปลือยของดารานิตยสารที่เผยแพร่และจำหน่ายอย่างถูกต้องตามกฎหมาย กลับเป็นเรื่องที่ตอบได้ยากกว่าเพราะภาพเหล่านั้นไม่เป็นภาพลามกอนาจารตามกฎหมาย ผู้ถ่ายภาพโป๊เปลือยเหล่านั้นคือดารานิตยสารที่เป็นต้นแบบของวัยรุ่นจำนวนมาก และเป็นบุคคลที่คนในสังคมให้ความสนใจและชื่นชอบ การถ่ายภาพโป๊เปลือยของดารานิตยสารนี้ วัยรุ่นสามารถรับรู้และเข้าใจได้ว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องตามกฎหมาย หากพวกเขายึดถือและกระทำตามดารานิตยสารบ้างก็คงไม่ใช่สิ่งผิดกฎหมายแต่อย่างใด แต่สิ่งที่ถูกต้องตามกฎหมายเหล่านี้เป็นการมองตามหลักกฎหมายเท่านั้น จากการวิจัยนี้ วัยรุ่น ดารา และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านมีทรรศนะว่าภาพโป๊เปลือยของดารานิตยสารเป็นภาพลามกอนาจาร แต่อย่างไรก็ตามวัยรุ่นยังคงเลือกที่จะเลียนแบบดาราดั้งเดิมของพวกเขาต่อไปในแง่ใดแง่หนึ่ง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะตามทรรศนะของวัยรุ่น ดารา และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อการถ่ายภาพโป๊เปลือยของดารานิตยสาร มีดังนี้

วัยรุ่น

มีทรรศนะว่าการถ่ายภาพโป๊เปลือยของดารานิตยสารเป็นเรื่องที่ต้องแก้ไข ภาครัฐต้องเป็นผู้ควบคุมการถ่ายภาพโป๊เปลือยของดารานิตยสาร สื่อมวลชนต้องมีจรรยาบรรณและจิตสำนึกในการนำเสนอภาพสู่สาธารณะ ดาราควรมีจิตสำนึกว่าตนเป็นแบบอย่างแก่วัยรุ่น และตนอยู่ในสังคมไทย ผู้บริโภคต้องร่วมมือกันโดยไม่บริโภคนิตยสารที่มีดาราทถ่ายภาพโป๊เปลือย

ดาราด

มีทรรศนะว่า ต้องเริ่มจากสามัญสำนึกของคนทำสื่อ คือสื่อต้องมีสามัญสำนึกต่อสังคมด้วย และควรที่จะช่วยนำเสนอและสนับสนุน ดาราที่ดี มีความสามารถ มีความรับผิดชอบมากกว่าสนับสนุนและนำเสนอดาราด่าเย้ยเปลือยขึ้นปกนิตยสาร และนิตยสารควรมีจรรยาบรรณและทำตามข้อตกลงที่มีกับดาราดด้วย เพราะดาราดบางคนมีประสบการณ์จริงจากการถ่ายปกนิตยสารบางเล่ม คือก่อนถ่ายมีการตกลงว่าจะให้ใส่ชุดที่ดาราดูแล้วว่าไม่เปลือย แต่พอนิตยสารออกวางจำหน่าย ภาพที่ออกมาเป็นชุดเดิมแต่ใช้คอมพิวเตอร์ตัดต่อให้เปลือยมากกว่าที่ตกลง ดังนั้นสื่ออย่าคิดแต่ผลประโยชน์ส่วนตนเพียงอย่างเดียว ส่วนดาราดต้องมีสามัญสำนึก ต้องมีจุดยืน ต้องเข้มแข็ง และต้องรู้ตัวว่าตนอยู่ในฐานะที่ต้องมีส่วนรับผิดชอบต่อสังคมเช่นกัน ดาราดไม่ควรใช้การถ่ายภาพเปลือยเป็นบันไดสร้างชื่อเสียงและรายได้ การรับงานแต่ละครั้งต้องรอบคอบและระมัดระวังตัว เมื่อรับงานถ่ายขึ้นปกนิตยสาร ก็ต้องตรวจภาพด้วยตนเองหลังถ่ายภาพเสร็จ และก่อนวางจำหน่ายว่าตรงตามที่ข้อตกลงที่ทำไว้หรือไม่ ส่วนผู้บริโภคต้องมีสามัญสำนึก ต้องรู้จักวิเคราะห์ ต้องรู้เท่าทันสื่อ และต้องรู้จักเลือกรับสื่อ มิใช่เชื่อทุกอย่างที่สื่อนำเสนอออกมา ภาพบางภาพที่สื่อนำเสนออาจจะไม่ใช่ความจริง อาจจะใช้คอมพิวเตอร์ตัดต่อภาพ ดังนั้นควรวิเคราะห์ตรรกะหาเหตุผล และข้อเท็จจริงก่อนที่จะเชื่อสื่อ หากผู้บริโภคมีทรรศนะว่าการถ่ายภาพเปลือยไม่ดี ก็ไม่ควรบริโภคสื่อชิ้นนั้น เพราะผู้ผลิตนั้นผลิตนิตยสารออกมาเพื่อตอบสนองผู้บริโภค หากผลิตมาแล้วไม่มีผู้บริโภคก็คงต้องเลิกหรือเปลี่ยนแนวการนำเสนอไปเอง ดังนั้นนิตยสารจะไปในแนวทางใดก็ขึ้นอยู่กับผู้บริโภคแล้วว่ามีมุมมองแบบไหนและจะบริโภคสื่อแบบไหนเท่านั้นเอง หน่วยงานภาครัฐควรเข้ามาดูแลเรื่องนี้อย่างจริงจังโดยการออกกฎหมายหรือกำหนดขอบเขตการนำเสนอภาพของสื่อให้เหมาะสมกับสังคมไทย ดาราดมีทรรศนะว่าครอบครัวมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการสอนและชี้แนะเด็กเพื่อให้เด็กได้เรียนรู้ และสามารถคิดตรรกะเองได้ในที่สุดว่าสิ่งใดควรหรือไม่ควรกระทำ

ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน

ฝ่ายกฎหมาย มีทรรศนะว่า การถ่ายภาพเปลือยของดาราดหากถ่ายภาพและนำเสนออย่างมีขอบเขตก็并不会ก่อให้เกิดปัญหา โดยปกติถือว่าไม่ขัดต่อกฎหมาย และศีลธรรม แต่ต้องพิจารณาจากท่าทางและฉากอื่น ๆ ประกอบด้วย การถ่ายภาพเปลือยอย่างไม่มีความเหมาะสมนั้นเป็นปัญหาที่ต้องแก้ไข เนื่องจากทำให้เกิดการเลียนแบบโดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่น โดยแนวทางในการแก้ไขเรื่องนี้ นั้น ต้องเริ่มจาก ดาราดซึ่งเป็นจุดเริ่มของปัญหา เพราะดาราดเป็นต้นแบบของวัยรุ่น ควรมี

มาตรการในการต่อต้านดาราดำที่ถ่ายภาพโป๊เปลือย ส่วนด้านกฎหมายนั้นควรออกกฎหมายจำกัดอายุดาราดำที่ถ่ายภาพโป๊เปลือย จำกัดอายุผู้ซื้อนิตยสารที่มีภาพดาราดำถ่ายภาพโป๊เปลือย และควรมีค่าเตือนได้ภาพที่ไม่เหมาะสม เช่น ควรใช้วิจารณญาณในการชม

เจ้าหน้าที่ตำรวจ มีทรรศนะว่า การถ่ายภาพโป๊เปลือยของดาราดำเป็นเรื่องที่ต้องแก้ไข โดยผู้ที่มีอำนาจหน้าที่และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายของภาครัฐ ตั้งแต่กระทรวงการศึกษา กระทรวงไอซีที กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงพัฒนาสังคม ตำรวจ กรมการปกครองของสภา มูลนิธิเด็ก เจ้าพนักงานการพิมพ์ ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเด็ก เยาวชน และสตรี และทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับความเรียบร้อยของสังคมและคุณภาพมนุษย์ ต้องเข้าดูแลเรื่องนี้เพราะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย ดังนั้นควรต้องนำมาทบทวน พิจารณาถึงความเหมาะสมว่าแค่นั้นควรไม่ควร เพราะการถ่ายภาพโป๊เปลือยของดาราดำในนิตยสารนี้ไม่ผิดในทางกฎหมาย แต่ผิดกฎของสังคม ควรมีการทบทวนและพิจารณาเรื่องการจำกัดอายุผู้ซื้อและ ควรดูแลสื่อในการนำเสนอภาพว่าภาพโป๊เปลือยควรนำเสนอสู่สาธารณชนหรือไม่ และครอบครัวจะต้องสร้างภูมิคุ้มกันให้เด็กโดยสร้างให้เด็กมีวิจารณญาณ สามารถคิดตรึกตรองว่าสิ่งใดเหมาะสมไม่เหมาะสมได้เอง และประชาชนต้องร่วมมือกันในการปราบสื่อและดาราดำที่ถ่ายภาพโป๊เปลือย

นักวิชาการด้านสื่อสารมวลชน มีทรรศนะว่า การถ่ายภาพโป๊เปลือยไม่ใช่อันตรายในเรื่องของโป๊หรือไม่โป๊ แต่ปัญหาในเรื่องของการใช้เงินจ้างคนเพื่อทำงานเป็นวัตถุทางเพศเพื่อตอบสนองความต้องการของมนุษย์เราในการเสพสุนทรีย์ะ มันเป็นเรื่องของมนุษย์เอาเปรียบมนุษย์ โดยการปฏิบัติกับเพื่อนมนุษย์เพื่อให้ทำอะไรบางอย่างแลกกับค่าตอบแทนซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำ

นักวิชาการด้านสังคมศาสตร์หรือผู้ที่ทำงานด้านสังคม มีทรรศนะว่า ทุกฝ่ายต้องช่วยกันแก้ไขเรื่องการถ่ายภาพโป๊เปลือยของดาราดำ โดยสื่อมวลชนจะต้องเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบในการเลือกภาพเผยแพร่สู่สาธารณชนว่าเหมาะสมหรือไม่ และดาราดำเองก็ต้องมีความรอบคอบและระวังตัวในการเป็นผู้แสดงแบบที่เผยแพร่สู่สาธารณชนโดยการตรวจสอบภาพด้วยตนเองก่อนว่าภาพที่ตนเองเป็นผู้แสดงแบบออกมาในลักษณะแบบไหนควรนำเสนอเผยแพร่สู่สาธารณชนหรือไม่อย่างไร ต้นสังกัดของดาราดำเองสมควรดูแลเหล่าดาราดำในสังกัดของตนในเรื่องนี้ด้วย สังคมโดยรวมต้องร่วมมือกันในการสอดส่องดูแลดาราดำด้วยเช่นกัน หากดาราดำคนใดมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมก็ควรใช้ภาคสังคมเป็นตัวกำกับดูแล และร่วมสร้างค่านิยมใหม่ที่ดาราดำไม่จำเป็นต้องสร้างรายได้จากเรือนร่างโดยการถ่ายภาพโป๊เปลือย

ผู้ทำงานด้านวัฒนธรรม มีทรรศนะว่า การถ่ายภาพโป๊เปลือยของดาราดำเป็นปัญหาที่ทุกฝ่ายในสังคมต้องร่วมกันแก้ไข โดยเริ่มตั้งแต่ครอบครัวและผู้ปกครองโดยผู้ปกครองต้องมีความรู้ที่สังคมในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรบุตรหลานจะต้องเจอภาวะเสี่ยงอะไรบ้างจากการเปลี่ยนแปลง

ทางสังคม ดังนั้นครอบครัวต้องรับรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และ สถาบันการศึกษาต้องปรับในเรื่องหลักสูตรให้ทันกับสังคมเช่นกันเพื่อให้เยาวชนเกิดการเรียนรู้เพื่อที่จะประกอบอาชีพพร้อมทั้งเรียนรู้ชีวิตไปด้วย เพราะเราไม่สามารถคาดการณ์ว่าจะเกิดอะไรขึ้นในอนาคต แต่เราสามารถเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และปลูกฝังความเข้มแข็งทั้งทางร่างกายและจิตใจ เยาวชนก็จะสามารถคิดตรึกตรองได้ว่าสิ่งไหนเหมาะสมไม่เหมาะสม อะไรที่เกินขอบเขตมากเกินไปแล้ว เขาก็จะไม่ไปเลียนแบบ ดังนั้น ทุกฝ่ายทั้งครอบครัว สถาบันการศึกษา สถาบันภาครัฐ ภาคเอกชน ต้องร่วมมือกันในการแก้ปัญหาเรื่องนี้ โดยภาคประชาสังคมโดยรวมร่วมมือกันในการสอดส่องดูแลและต่อต้านเหล่าดาราดาราที่ถ่ายภาพที่เกินขอบเขตและไม่เหมาะสม ก็จะทำให้สามารถแก้ปัญหาดังกล่าวได้

จิตแพทย์ หรือผู้ที่ทำงานด้านจิตวิทยา มีทรรศนะว่า สถาบันครอบครัว ควรมุ่งเน้นในการปลูกจิตสำนึกที่ดีให้กับวัยรุ่น ให้รู้จักในเรื่องของกาลเทศะ และสังคมควรร่วมต่อต้านและพิจารณาภาพที่ออกทางสื่อสารมวลชนและร้องเรียนเมื่อเห็นว่าเป็นภาพที่ไม่เหมาะสมไปยังหน่วยงานหรือองค์กรที่มีหน้าที่ในการดูแลเพื่อดำเนินการในการตรวจสอบ พิเคราะห์ และควบคุมดูแลกันต่อไป

บรรณาธิการนิตยสาร มีทรรศนะว่า การถ่ายภาพโป๊เปลือยของดารานั้นเป็นเรื่องของผู้ผลิตและผู้รับสาร ผู้ผลิตนิตยสารทำเพื่อการตอบสนองของกลุ่มเป้าหมายเป็นหลัก ดังนั้นต้องตอบคำถามตัวเองให้ได้ว่าทำนิตยสารออกมาเพื่อต้องการเน้นอะไร เน้นรูปแบบ เนื้อหา หรือเน้นยั่วยุกามารมณ์ หากไม่ได้เป็นนิตยสารเฉพาะ เจาะกลุ่มเป้าหมายผู้ชายเป็นหลัก มีความจำเป็นด้วยหรือที่จะต้องนำเสนอภาพโป๊เปลือยยั่วยุกามารมณ์ โดยปกตินิตยสารทุกฉบับมีมาตรฐานในการคัดเลือกภาพอยู่แล้ว แต่มาตรฐานจะต่างกันตามกลุ่มเป้าหมายของนิตยสาร แต่อย่างไรก็ตาม ผู้ผลิตควรคำนึงถึงจารีตประเพณีและวัฒนธรรมของสังคมไทย ว่าภาพนั้นเหมาะสมในการที่จะนำเสนอสู่สาธารณะหรือไม่ จะโยนความรับผิดชอบไปให้ดารารายเดียวคงไม่ได้ ภาครัฐควรให้ความสำคัญกับผู้รับสารที่เป็นเด็กและเยาวชนโดยการป้องกันใส่ภูมิคุ้มกันโดยให้การศึกษา เพื่อให้พวกเขาคิดให้ได้ด้วยวิจารณญาณของเขาเอง เพราะเราไม่สามารถดูแลปกป้องพวกเขาได้ตลอดชีวิต

สื่อมวลชน มีทรรศนะว่า ควรมีหน่วยงานมาดูแลในเรื่องการถ่ายภาพโป๊เปลือยของดาราดารา โดยบุคคลที่คัดเลือกมาเพื่อปฏิบัติหน้าที่นี้ การดูแลมิได้หมายถึงการเข้ามาห้ามทุกอย่างว่ากระทำไม่ได้ แต่ควรเข้ามาดูแลว่าแค่ไหนเหมาะสมกับสังคมไทย ดังนั้นผู้ที่เข้ามาดูแลในเรื่องนี้จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ในหลายด้านที่เกี่ยวข้องและต้องเป็นผู้ที่เปิดใจกว้าง มีมุมมองใหม่ ๆ ยอมรับความคิดเห็นคนอื่นได้ เข้ามาช่วยกันหาเหตุและผลและวิธีการแก้ปัญหานี้

นักวิจารณ์งานศิลปะหรือผู้ที่ทำงานด้านศิลปะ มีทรรศนะว่า สังคมสมัยใหม่เป็นสังคมที่ต้องดูแลตัวเอง เราต้องสร้างความเข้มแข็งในการเสพสื่อ ไม่ใช่ให้เป็นหน้าที่ของตำรวจหรือกระทรวงวัฒนธรรม เราทำได้โดยการปรับระดับประคองวัยรุ่นให้มีกาลเทศะ ไม่ใช่ไปห้ามไม่ให้ทำ วัยรุ่นมี

ธรรมชาติของพวกเขาอยู่แล้ว ดังนั้นทุกอย่างจะเป็นไปตามธรรมชาติ เป็นไปตามวัฒนธรรมของพวกเขา ไม่มีดาราพวกเขาก็มีวัฒนธรรมของพวกเขาเองอยู่แล้ว พอถึงจุดหนึ่งพวกเขาก็จะเลิกไปเอง และรู้ว่าจะต้องทำอะไรในสถานที่ต่าง ๆ เช่น หากต้องการเรียน ก็ต้องทำตามกฎ ระเบียบ วินัยของสถาบันนั้น สังคมไทยยังเข้าใจไม่ชัดเจนกับคำว่า Nude ที่เราแปลมาจากภาษาต่างประเทศ เราแยกไม่ชัดเจนระหว่างคำว่าศิลปะกับอนาจาร ในต่างประเทศการถ่ายภาพnudé ถือว่าเป็นศิลปะไม่เหมือนอนาจาร การถ่ายภาพnudéไม่จำเป็นต้องแก้ผ้าหมด นู้ดมือ นู้ดคอ นู้ดหน้า นู้ดจมูกก็ได้ ถ้าจะทำภาพถ่ายยั่วยุอารมณ์จะใช้คำว่า erotic แต่ถ้าจะทำภาพถ่ายยั่วยุกามารมณ์ที่เป็นศิลปะ จะใช้คำว่า erotic art ซึ่งมีการแยกแยะภาพออกเป็นหมวดหมู่อย่างชัดเจนตามวัตถุประสงค์ของผู้สร้างงาน ผู้ผลิตนิตยสารอย่าใช้คำว่าศิลปะเข้ามาเกี่ยวข้องกับภาพที่ผู้ผลิตตั้งใจจะทำเป็นภาพถ่ายยั่วยุกามารมณ์ (Erotic) สังคมไทยเราเห็นภาพโป๊ ภาพเปลือย ถ่ายแก้ผ้า ดาราใส่ชุดว่ายน้ำ ใส่วิกินี เราก็เรียกว่าถ่ายnudéหมด จึงเกิดปัญหาแยกกันไม่ออกระหว่างศิลปะกับลามกอนาจาร ดังนั้นคงต้องเริ่มทำความเข้าใจกันใหม่ทั้งหมด ในสังคมไทยเราไม่มีงานที่เป็นnudé นอกจากศิลปินที่เขียนรูปnudé มหาวิทยาลัยnudéคือคณะจิตกรรม ศิลปกรรม คณะอื่น ๆ ไม่เคยเรียนเรื่องnudé จึงทำให้สังคมไทยอ่อนแอเรื่องศิลปะ ดังนั้นภาพที่ปรากฏออกมาตามนิตยสารจึงเป็นภาพลามกอนาจาร เพราะไม่ได้ตั้งใจที่จะขายสินค้าแต่เอาผู้แสดงแบบมาเป็นวัตถุทางเพศเป็นตัวล่อขาย แต่นิตยสารบางเล่มก็ทำได้ค่อนข้างดี เป็นแค่ยั่วยุกามารมณ์ไม่ถึงขนาดลามกอนาจาร เพราะถ่ายภาพออกมาได้สวย จัดแสง สี องค์ประกอบ และทำทางได้ดี ดูเป็นธรรมชาติ

ช่างภาพ มีทรรศนะว่า การถ่ายภาพโป๊เปลือยเป็นเรื่องที่ภาครัฐต้องเข้ามาดูแลโดยเริ่มจากการดูแล ระบบการศึกษา ในการปลูกฝังเรื่องระบบการคิด ให้เด็กสามารถที่จะคิดได้ว่าสิ่งใดควรหรือไม่ควร ในอดีตถึงปัจจุบันภาครัฐปล่อยให้นิตยสารที่มีภาพโป๊เปลือยออกมาได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย เมื่อมันไม่ผิดกฎหมายผู้ผลิตนิตยสารก็สามารถผลิตออกมาวางจำหน่ายได้ แต่ผู้ผลิตนิตยสารก็ต้องมีจรรยาบรรณในการนำเสนอภาพด้วย ดังนั้นจะผลักระยะความรับผิดชอบให้แก่ดาราคงไม่ได้ เพราะฉะนั้นผู้ที่มีอำนาจในเรื่องนี้ ควรออกมากำหนดว่าสิ่งไหนเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย กระทำไม่ได้ เมื่อมีกฎหมายรองรับ ดาราคนใดทำผิดกฎหมายก็สามารถลงโทษไปตามกฎหมายได้ ดังนั้น แนวทางในการดูแลเรื่องการถ่ายภาพโป๊เปลือยของดาราในนิตยสาร ต้องเป็นการร่วมมือกันของทุก ๆ ฝ่ายในสังคม รัฐบาล ต้องเป็นฝ่ายที่กำกับดูแลในเรื่องของกฎหมาย หรือมีมาตรการในการควบคุมดูแล มิได้หมายถึงการสั่งห้ามดาราถ่ายภาพโป๊เปลือย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยยังมีข้อเสนอแนะสำหรับผู้สนใจจะทำการศึกษาเรื่องนี้ เพื่อนำเป็นแนวทางในการศึกษาต่อไป

1. ในการศึกษาครั้งนี้ วิเคราะห์ความเปลี่ยนแปลงโดยใช้เกณฑ์การสวมใส่เสื้อผ้าแยก ระดับความเปลี่ยนแปลง แบ่งเป็น 4 ระดับ แต่ยังขาดการวิเคราะห์เกี่ยวกับลักษณะการแสดงทางสีหน้า ท่าทางของผู้แสดงแบบ ซึ่งในการศึกษาครั้งต่อไป จึงน่าจะศึกษาถึงลักษณะการแสดงทางสีหน้า และท่าทางของผู้แสดงแบบด้วย

2. ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นตัวแทนเพียงบางส่วนของวัยรุ่น ดารา และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเท่านั้น ในการศึกษาครั้งต่อไป จึงน่าจะทำการศึกษาเชิงปริมาณเพิ่มเติมด้วย

3. ในการศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาทัศนคติของวัยรุ่น ดารา ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ในการศึกษาครั้งต่อไป จึงน่าจะศึกษาทัศนคติของประชากรวัยอื่น ๆ หรือ ประชากรที่มีความหลากหลายทางอาชีพเปรียบเทียบเพิ่มเติมด้วย